

[A. Chr. Christensen.]

Medlem eller Nordjyllands Social-Demokrat har fundet paa, for det er allerede Aar siden, jeg henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at her var der et Omraade, hvor der var Arbejde til mange Mennesker — det staaer Spalte 987 f.f. i Folketingsstidende for 1928—29 —, og flere Gange siden har jeg omtalt denne Sag. Nordjyllands Social-Demokrat behøver derfor ikke at tale om at vaagne; er der nogen, der har sovet i denne Sag, er det dem, der dengang ikke vilde høre.

Det ærede Medlem siger nu — det staaer Spalte 476 —:

„Af ganske uforstaaelige Grunde har Kredse inden for Landbruget og inden for Partiet Venstre med „Aalborg Amtstidende“ i Spidsen modarbejdet Gennemførelsen af de i Limfjordsudvalgets Betænkning foreslaaede Foranstaltninger.“

Dette er ganske urigtigt, og det er det af den ganske simple Grund, at vi aldrig har været stillet over for et virkeligt Forslag. Vi har ganske vist faaet en rød Betænkning fra det sidst nedsatte Limfjordsudvalg, afgivet den 25. Januar 1934. Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem og til den højtærede Trafikminister, om de finder det rigtigt, at Staten med sin Limfjordspolitik paafører Lodsejerne alle de Udgifter, der er forbundet med at beskytte deres Arealer mod Bortskæring og Oversvømmelser. Det kan man ikke gøre med en Betænkning, selv om den er rød! Der staaer ganske vist, at de vilde kunne forvente at faa Laan og Tilskud efter Grundforbedringsloven; men for Tiden har vi ingen Grundforbedringslov, altsaa kan vi heller ingen Laan faa.

Op med Hensyn til en Afvanding af de 10 650 Tdr. Land, som findes inden for de to store Digeanlæg mellem Øland og Gjøll og mellem Øland og Attrup, vil jeg sige, at naar man mener, det har saa stor beskæftigelsesmæssig Betydning, og Staten er langt den største Lodsejer inden for de to Diger, var intet mere naturligt, end at Landbrugsministeren forelagde os et Forslag, thi først da kan vi tale om, om vi vil være med eller ej. At Lodsejerne ikke ønsker at bebyrde det offentlige med Udgifter, fordi en Landinspektør fremsætter et Forslag, synes jeg tjener dem til Ære, især naar man ikke for Tiden mener at kunne bære Udgifterne ved en Afvanding.

Det ærede Medlem mener, det er saa overordentlig fordelagtigt, ja, han taler nedsættende om de stædige Lodsejere, der ikke kan se deres egen Fordel, og man faar

ligefrem det Indtryk, at der ikke kommer noget ud af de Arealer, medens Sandheden er den, at der foregaar et Kultiveringsarbejde deroppe, som der ikke findes Mage til i Danmark. Det kan magelig stilles ved Siden af det, der foretages i den store Vildmose, og her er det Korn, der avles af mange Tusinde Tønder Land, foruden alt det Hø, som ogsaa avles derude.

Det ærede Medlem taler her uden nogen som helst Kendskab til det, han taler om. Man graver Grøfter og anlægger Veje i stor Udstrækning, men vi arbejder maaltbevidst, idet det hele foregaar med en fremtidig Afvanding for Øje, og det offentlige har ikke ofret en eneste Øre for dette store Kultiveringsarbejde indtil i Dag. Derfor mener jeg, at de Arealere — for at bruge det ærede Medlems Udtryk — fortjener en bedre Omtale, end det ærede Medlem giver dem. Men vil man fra Statens Side fratage os de Arealer, saa vil man vel ogsaa betale dem, og saa kan vi jo faa at se, om Staten kan avle Hvede for 2 Mill. Kr. aarlig. Jeg mener nu ikke, at de, der har Kendskab til disse Enges Bonitet, tror paa det, vi mener, at det vil blive en daarlig Forretning for Staten; men nu faar vi se, hvordan det gaar. En Ting kan vi i alt Fald trøste os med: Arealerne bliver nok liggende, man kan ikke føre dem andre Steder hen, og saa vil de vel ogsaa paa en eller anden Maade komme den Befolkning til gode, som bor deroppe.

Dernæst ønsker jeg at bemærke, at der hviler en samlet Gæld paa de to Digeanlæg pr. 1. Januar 1934 paa 274 063 Kr., og der er afdraget 275 935 Kr. Den aarlige Digeskat har jeg tidligere gjort Rede for; den udgør 39 493 Kr. Det maa være en Fejltagelse, naar der i Betænkningen staaer, at den aarlige Digeskat for Øland—Attrup-Diget udgør 14 000 Kr.; den udgør ifølge Regnskabet 28 803 Kr., og hvad det betyder for den enkelte Lodsejer, skal jeg give et lille Bevis paa. En Gaard i Brovst Sogn, 50 Tdr. Land, betaler en Digeskat paa 689 Kr. 92 Øre; en Ejendom i Torslev paa 28 Tdr. Land betaler en Digeskat paa 399 Kr. 40 Øre, et Statshus i Torslev: 13½ Td. Land, Digeskat 233 Kr. 60 Øre; en Gaard paa Øland: 81 Tdr. Land, Digeskat 863 Kr. 84 Øre, og et Husmandsbrug i Vesterby paa Øland betaler 329 Kr. 04 Øre.

Ærede Medlemmer vil heraf kunne forstaa, at gratis er vi nu ikke kommet til disse Digeanlæg. Derfor tror jeg, det vilde være rigtigere, at vi ser at faa Gælden bragt endnu længere ned, inden vi bebyrder os